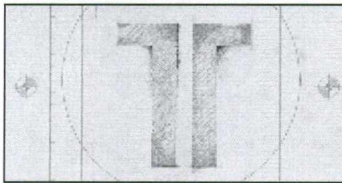

10/01/2011

Σας προσφέρουμε όλα όσα χρειάζεστε
Απλά

Πρόσωπα

Ο Κώστας Σημίτης που δεν «απαξιώνεται»

του Άρη Δαβαράκη

Αρχειο 9

27/12/2010

Εκτύπωση σελίδας

Αποστολή με Email

Διάδοση στο Google

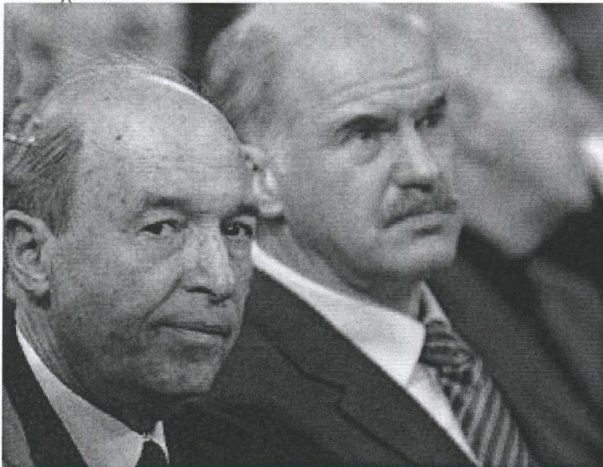
Διάδοση στο Facebook

Διάδοση στο Twitter

Αύξηση μεγέθους γραμματοσειράς

Μείωση μεγέθους γραμματοσειράς

122 σχόλια

1 εικόνα

Ετικέτες

Κώστας Σημίτης

ΠΑΣΟΚ

Τον είδα πριν λίγα βράδια σε γνωστό κεντρικό «restaurant-bar» με την σύζυγό του Δάφνη και φιλικό τους ζευγάρι, να τρώνε ελαφρά, να πίνουν το κρασάκι τους, να κουβεντιάζουν μεταξύ τους σαν μια κανονική παρέα, χαμογελαστή και χαλαρή. Κοίταξα γύρω να δω που έχουν αράξει οι bodyguards αλλά δεν μπόρεσα να εντοπίσω κανέναν. Όταν χτύπησε το κινητό μου, λίγο αργότερα, και βγήκα έξω στο δρόμο για να μιλήσω, δεν υπήρχαν ούτε φρουροί, ούτε μαύρες λιμουζίνες, ούτε συνοδοί, ούτε ασφάλεια. Ξαναμπήκα σε πέντε λεπτά και η καλή ατμόσφαιρα στην παρέα του πρώην πρωθυπουργού, συνέχιζε να είναι φανερή. Μια καλή αύρα αναδύοταν από το τραπέζι όπου καθόντουσαν διακριτικά σε μια γωνία, τα δυο ζευγάρια των Αθηναίων αστών. Ένας κανονικός άνθρωπος είχε βγει με φίλους και τη γυναίκα του για λίγη κουβέντα και τη χαρά της παρέας. Μη με ρωτήσετε γιατί, δεν θα ξέρω να σας απαντήσω, αλλά μου άρεσε αυτή η εικόνα και το μυαλό μου την κατέγραψε χωρίς σχόλια και συνειρμούς.

Δεν τον έχω ψηφίσει ποτέ. Κακώς ίσως, αλλά ήταν ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ και εγώ με το ΠΑΣΟΚ μέχρι πρόσφατα είχα ένα μεγάλο κόλλημα που μόνο με τη βοήθεια του ψυχοθεραπευτή μου κατάφερα να το ξεπεράσω. Ας μην το αναλύσουμε καλύτερα, δεν είναι της παρούσης. Το ενδιαφέρον (ψυχαναλυτικά ίσως), είναι πως δεν έχω καταγράψει τον Σημίτη ως ΠΑΣΟΚ (όπως εξάλλου και τον Γιώργο Α. Παπανδρέου). Τους θεωρώ και τους δύο αστούς που ανήκουν σε αυτή την οικονομικό-πολιτική τάξη που έμαθα, από τα παιδικά μου χρόνια κιόλας, να συμπαθώ και να ταυτίζομαι μαζί της. Άνθρωποι κανονικοί, ευγενικοί, με ανοχή προς τους άλλους, σχετικά αυστηροί με τους εαυτούς τους, συμμετοχικοί στην κοινωνία, ενημερωμένοι, καλλιεργημένοι (όχι απαραίτητως και βαθιά μορφωμένοι), αυτοί που διαβάζουν βιβλία και βλέπουν σινεμά και καλό θέατρο, ακούνε καλή μουσική, μιλάνε μία ή δυο ξένες γλώσσες τουλάχιστον και μπορούν να σταθούν σε οποιαδήποτε παρέα, ελληνική ή ανάμικτη, κουβεντιάζοντας για πολιτική, τέχνη, οικονομία, τεχνολογία, διεθνείς εξελίξεις ή μπίζνες, να γελάσουν, να διηγηθούν – και, ανάλογα με την ηλικία τους βέβαια – να φλερτάρουν ακατάπαυστα με κάποιον ή με κάποιαν στο απέναντι τραπέζι, ή και με το γκαρσόνι ή τη γκαρσόνα.

Την επόμενη μέρα, μέσω *Ναυτεμπορικής*, έφτασα, δια της τεθλασμένης στο άρθρο του Κώστα Σημίτη που γράφτηκε για *Το Βήμα* της Κυριακής 26 Δεκεμβρίου. Το διάβασα προσεκτικά: Ένα σοβαρό καλογραμμένο κείμενο με θέσεις και απόψεις ενός Καθηγητή. Εάν *Το Βήμα* δεν σημειώνει στο τέλος του άρθρου του εμφατικά, με πλάγια μαύρα γράμματα, την φράση «Ο κ. Κώστας Σημίτης είναι πρώην πρωθυπουργός», ούτε ποτέ θα σου περνούσε από το μυαλό πως αυτός ο άνθρωπος κυβέρνησε την Ελλάδα για περισσότερα από 8 χρόνια (σπαζώντας το ρεκόρ της «συνεχούς πρωθυπουργίας» που κατείχε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής της ΕΡΕ, με την προ-χουντική και περιβόητη «οκταετία» του). Ο Σημίτης πήρε τη σκυτάλη από το χέρι του ίδιου του Ανδρέα Παπανδρέου όταν νοσηλεύοταν στο Ωνάσειο, οδήγησε το ΠΑΣΟΚ σε δύο εκλογικές νίκες το 96 και το 2000, και στην διάρκεια της ηγετίας του η Ελλάδα, με την «δημιουργική λογιστική» της έστω, έμοιαζε παγκοσμίως «αναγεννημένη». Μπήκαμε στην ζώνη του Ευρώ στη διάρκεια της πρωθυπουργίας του, προετοιμάσαμε, με σκληρή δουλειά, Ολυμπιακούς Αγώνες «θριαμβευτικούς», βελτιώσαμε διεθνώς και ανατρεπτικά την εικόνα μας σαν τουριστικός προορισμός και ζήσαμε (με δανεικά βέβαια, πλαστικό χρήμα, λαμογιά και ανεξέλεγκτη παρανομία σε ό,τι αφορά τις μίζες, τα λαδώματα, το μαύρο χρήμα και το «ξέπλυμά» του) σε ένα βιοτικό επίπεδο που ούτε στα πιο τρελά του όνειρα δεν μπορούσε να φανταστεί ότι θα ζήσει ο μέσος Έλληνας. Το 2004 το ΠΑΣΟΚ, ξέροντας ότι μετά από οκτώ χρόνια (και κάτι μήνες) πρωθυπουργίας ο Σημίτης δεν είχε πιθανότητες να επανεκλεγεί, κυριολεκτικά τον έδιωξε και πανηγυρικά τον αντικατέστησε με τον σημερινό πρωθυπουργό.

Στο πρόσφατο άρθρο του λοιπόν ο Κώστας Σημίτης που, δεν είναι τυχαίο, μπορεί να κυκλοφορεί ελεύθερα χωρίς να τον φτύνει ή να τον πλακώνει στο ξύλο κανείς (ή να τον «διώχνει» ο κάθε διπλανός πελάτης, όπως συνέβη στο bar-restaurant "17", με τον Κώστα Καραμανλή, που δεν πρόλαβε να φάει την αγαπημένη του τσιπούρα πριν φύγει άρον-άρον με την παρέα του, μετά από λεκτική επίθεση που υπέστη από την «κυρία του διπλανού τραπεζιού»), γράφει μεταξύ άλλων : «Η Ελλάδα... χρειάζεται να βελτιώσει την αξιοπιστία της και την εμπιστοσύνη των εταιρών της. Να στραφεί και σε άλλες κατευθύνσεις με συνεννοήσεις και προτάσεις, να συμβάλει σε σχέδια και πρωτοβουλίες για την αύξηση των ρυθμών ανάπτυξης σε όλη την Ένωση, σε σχέδια γεφύρωσης της απόστασης μεταξύ Βορρά και Νότου». Ψύχραιμα και μειλίχια «τα χώνει» στην κυβέρνηση κανονικότητα (με συγχωρείτε για την έκφραση «τα χώνει», δεν βρίσκω όμως δυστυχώς καταλληλότερη). Όπως σημειώνει, πιο ευγενικά και δημοσιογραφικά από μένα και η *Ναυτεμπορική*, ο πρώην πρωθυπουργός - που τον είδα και σε πολύ καλή φόρμα πρέπει να σας πω! - ασκεί ξεκάθαρα «κριτική στην πολιτική που έχει ακολουθηθεί από την κυβέρνηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο», τονίζοντας ότι «η Ελλάδα λόγω της οικονομικής κατάστασής της έχει εγκλωβιστεί στη συζήτηση για τη χρεοκοπία και τους μηχανισμούς σωτηρίας της».

Παρόλο που περνούσαμε και εμείς πολύ καλά, φύγαμε νωρίτερα από την παρέα Σημίτη, γύρω στις μιάμιση. Τα δυο ζευγάρια συνέχιζαν την κουβέντα τους που ήταν ζωνρή και (πάντα θετικά και «ευγενικά») φορτισμένη. Δεν ήταν παρέα, ο διακριτικός Κώστας Σημίτης, με κάποιον αυλοκόλακα, ήταν παρέα με ένα ζευγάρι που προφανώς διαφωνούσε σε πολλά μαζί του – δηλαδή με πραγματικούς φίλους του.

Θέλησα να σας μεταφέρω αυτήν την καθαρά υποκειμενική «εικόνα» και να σας διασυνδέσω και με το άρθρο του «Βήματος» γιατί αφού «σκεφτόμαστε διαφορετικά» εδώ στο protagon.gr (και σας αρέσει αυτό απ' ότι μαθαίνουμε!), γιατί να μην σκεφτεί κανείς και το ενδεχόμενο να μας φανεί πολύ χρήσιμος ο κ. Κώστας Σημίτης μέσα στο δύσκολο 2011; Είναι ένα πρόσωπο που δεν έχει φθαρεί, δεν έχει δημιουργήσει εχθρότητες, έχει τον σεβασμό της μεγαλύτερης πλειοψηφίας των Ελλήνων και, μαζί με διάφορα άλλα ονόματα που ακούγονται, δικαιωματικά και αξιοκρατικά συγκαταλέγεται στις αυτονόητες «εφεδρείες» που διαθέτουμε – αν η κυβέρνηση του Γ.Α.Π αποφασίσει κάποια στιγμή πώς δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα...

ένα άρθρο των πρωταγωνιστών

Πρόσφατα άρθρα του Άρη Δαβαράκη

Βασίλειος Μαρκεζίνης: "Το σκότος αρέσει στους συνωμότες"

Το καταποθέν και το κήτος

Έτος 2011

Η χρονιά των καταρρέσεων

Χριστούγεννα 2010

Πρόσφατα άρθρα με ετικέτα 'Κώστας Σημίτης'

Ανδρέας Παπανδρέου: ο τελευταίος ηγέτης;

Με αυτούς που δικαιώνονται...

Εμφάνιση/Απόκρυψη σχολίων 122 σχόλια. Σχολιάστε!

Σχολιάστε

Όνομα

Email*

Ηλεκτρονικός σύνδεσμος

Κείμενο*

Καταχώρηση Σχολίου

Text

Τι λέτε να πει σήμερα ο Πάγκαλος;

09:02 10/01/11

Ταλαιπωρία με τις στάσεις εργασίας, αλλά στο μποτιλιάρισμα κάνεις πια και γνωριμίες.

09:01 10/01/11

Εντάξει, ορθώς καταργούνται τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Τι να τα κάνεις; Ολόκληρη η ζωή βαριά και ανθυγιεινή δεν είναι;

09:00 10/01/11

Περισσότερα

ΒΑΓΙΑΝΗ

Ο κόσμος
ανάποδα

ΣΚΟΤΟΣ

Ο Άρης
Δαβαράκης
διάβασε

μια συνέντευξη
του Β. Μαρκεζίνη
και συμφωνεί: μια
δημόσια
συζήτηση για όλα
τα φλέγοντα
θέματα της
χώρας
επιβάλλεται.

ΧΟΥΚΛΗ

Η κρυμμένη
αλήθεια

ΤΕΛΟΓΛΟΥ

Δουνεπείς
πελάτες
ΞΕΝΑΚΗΣ

ΑΡΙΖΟΝΑ

Παγιδευμένη
Αμερική

ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ

Το τέλος του
Κόσμου;

